

[Gert Petersen.]

ville vinde — og de ville da også have fornøjelse af det — men hvor de svage, de allerfleste, ville bukke under. Det gælder både, når det drejer sig om mennesker, og når det drejer sig om, at interesser, sociale interesser, rekreative interesser osv., stilles op mod stærke kommercielle interesser.

Af disse grunde er det nødvendigt med planlægning. Det er også nødvendigt på baggrund af noget, som er blevet understreget meget i de senere måneder, nemlig ressourcernes knaphed. De er ikke uudtømmelige, hverken når det drejer sig om arbejdskraft — det har vi vidst hele tiden — eller når det drejer sig om de fysiske ressourcer, og det er måske noget, som først er gået op for os for alvor nu. Vil man have en sådan optimal udnyttelse af ressourcerne, så er man også nødt til at prioritere, så er man nødt til at planlægge, så kan man ikke bare køre på bedste beskub. Det er også baggrunden for, at en samfundsmæssig planlægning er så særdeles nødvendig.

Men det er naturligvis også nødvendigt, når man gennemfører sådanne planlægningslove, at de har et demokratisk præg, sådan at forstå, at det ikke bare er nogle bureaukrater oppe i toppen, der sidder og planlægger, men sådan at befolkningen selv er med i planlægningen, og det er nødvendigt, at planerne er så fleksible, at de under indtryk af ændrede vilkår og omstændigheder — og vilkårene ændrer sig vitterligt hele tiden — kan forandres i overensstemmelse dermed.

Og man må naturligvis erkende — og jeg mener, at netop ud fra det grundsynspunkt, som er mit, et socialistisk, må jeg egentlig have en særlig interesse i at erkende — at der også ved planlægning findes risici og farer, som det er vigtigt at styre uden om, for naturligvis er der en fare for teknokrati, der er en fare for, at løsninger ligesom presses ned over hovedet på folk, der er en fare for, at der opbygges store bureaukratiske apparater, som fjerner sig mere og mere fra de mennesker, hvem beslutningerne angår.

Når jeg ser på det lovforslag, som er fremsat her fra ministeren side — om hvilket man naturligvis må sige, at det udmærker sig derved, at det i sig forener en lang række tidligere bestemmelser, som har været spredt over flere love, og allerede derigen-

nem betyder en forenkling — så vil jeg nok mene, at det mønster, som forslaget bygger op, som det vil realisere, i princippet er rigtigt. Det er under alle omstændigheder logisk, der er en sammenhæng mellem regionplan, dispositionsplan og lokalplan, en klart opbygget sammenhæng, og også for mig står det, som om det er noget hen i den retning, vi må bevæge os, det er det mønster, vi må hen til.

Men vi skal nok også passe på, gøre os klart, at decentralisering, som jo er et vigtigt element i forslaget, kan betyde bureaukratisering. Vi må nok erkende — det vil jeg i hvert fald erkende — at ved flere tidligere love, som er blevet gennemført her, og hvor man troede, og hvor jeg selv troede, at nu decentraliserede vi og derigennem demokratiserede og forenkede, så gik det i virkeligheden først sådan, at man fik flere kokke både her og hisset, både centralt og ude i amter eller kommuner, til at forberede den ret, som skulle stilles på bordet, og dernæst, at det var, ligesom om de afgørende centre kom længere væk fra der almindelige befolkning.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at som situationen forekommer mig at være i dag, er det ikke ubetinget udtryk for en decentralisering, at man lægger myndighed ud til amterne. Det burde være det, og jeg skal ikke her står og vende op og ned på alting og ønske tingene flyttet til København, ønske afgørelser flyttet til København. Det burde være en decentralisering, men vi har igen om de sidste år kørt sådan, at det er, ligesom om man bygger nye enorme strukturer op ude i landet og stadig væk langt fra befolkningen. For det er jo sådan, at en amtsadministration i almindelighed føles lige så langt væk fra den almindelige befolkning dér, hvor tingene foregår, som centraladministrationen herinde i København.

Dette er ikke et indlæg for at nedlægge amterne, det kan jeg forsikre ministeren om, men det er nogle argumenter til fordel for, at man gennemtænker disse problemer og søger at sikre, at decentraliseringen virkelig også betyder en demokratisering, at man virkelig kommer nærmere dem, som berøres direkte af administrationen.

Men selve hovedsigtet med lovforslaget kan jeg altså godt tilslutte mig.

Hvad angår overgangsbestemmelserne, så